

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 7. aprila 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Slovenke in Slovenci, 18. t. m. vsi v Velikovec!

Kdaj bo glasovanje?

Ko bi vendar že enkrat prišlo glasovanje, da bi bilo konec prepira na Koroškem! Tako si misli vsak pošten človek, bodisi Slovenec ali Nemec. Noči pred glasovanjem bodo sicer za marsikaterega nemčurja težke, pa prvo jutro po glasovanju se jim bodo odprle oči na stežaj in konec bo.

Zmerni Nemci se bodo prilagodili razmeram. Kakor štajerski Nemci, bodo tudi oni živeli z nami v miru in slogi ter bodo prihajali v slovensko družbo. Najhujši petelinčki bodo pa spravili torbice in jo popihali v Nemško Avstrijo. Nekaj provijanta in cigar jim bomo še dali za na pot, da ne bodo prehitro pozabili Jugoslavije!

Glasovanje v coni A se bo vršilo tekom treh mesecev po ratifikaciji mirovne pogodbe.

Kdaj bo ratifikacija?

Podpisana je bila mirovna pogodba z Avstrijo dne 10. septembra 1919. S podpisom pa še ni stopila v veljavo, ampak mora biti sprejeta še prej od parlamentov držav, ki so jo podpisale. Ta sprejem imenujejo diplomati ratifikacijo.

Ker bi pa trajalo predolgo, predno vse države mirovno pogodbo ratificirajo (potrdijo ali sprejmejo), določa člen 381, da stopi mirovna pogodba v veljavo, ko jo ratificirajo Avstrija in tri velesile.

Avstrija je pogodbo ratificirala že v oktobru, ker miru najbolj potrebuje, da dobi živeža. Mirovno stanje se namreč šele začne, ko bo pogodba ratificirana. Šele od tedaj se bo prodajalo in kupovalo iz države v državo kakor poprej. Italija je pogodbo tudi že ratificirala, ker tudi ona potrebuje žita, mesa in lesa. Zato se italijanski ministrski predsednik tudi trudi, da bi sprejeli mirovno pogodbo še Francoska in Angleška. Angleški minister Lloyd George je res tudi že obljubil, da se bo angleški parlament začel pečati z mirovno pogodbo z Avstrijo po Veliki noči. Da bo sledila potem tudi Francoska, se razume.

Tako lahko računimo, da bo mirovna pogodba z Avstrijo stopila v veljavo tekom meseca aprila ali maja. Glasovanje bi potem bilo nekako po-

leti, če se bodo vršile priprave dovolj hitro.

Bodimo torej pripravljeni!

Poziv vsem narodnim delavcem.

Napnimo vse sile! Komur je mar, da slavno zmagamo, naj dela. Nikdo naj se ne izgovarja, da bodo to že napravili drugi. Pred vsem naj dela inteligenca, pa tudi kmetsko ljudstvo in delavstvo naj ne izostane. To bo zadnji boj za — Slovensko Koroško, zato vse na delo!

Čudno kunštni so!

Zakaj Angerer, Lackner in Šumi ne pošiljajo v cono A rednih nemških časopisov? Zakaj tiskajo in vtihotaplajo posebne liste (Lausmannschaft, Oslovska trompeto) in letake?

So pač čudno kunštni, tako kunštni, da si ne morejo več misliti, da imamo tudi mu možgane in prav dobro razumemo, zakaj si nalagajo takšne posebne stroške. Če bi pošiljali redne časopise, bi mi razen hujskarij proti naši državi tudi brali, kako trpijo v Avstriji pomanjkanje, kako postaja draginja od dne do dne hujša, kako se pri njih krade in ropa kar na debelo, kako vladajo pri njih Judí, da vozijo v Avstriji vlaki le na papirju, da jemljejo kmetom zadnjo živino, da dobijo devet novih davkov, eden višji od drugega in tako naprej. Tega pa mi v coni A seveda ne smemo zvedeti, sicer bi še tistih par gimpelnov, ki jim še verjamejo, ne glasovalo več za nje.

Toda vsa sleparija jim nič več ne pomaga. Vemo, da se morajo lagati, vemo pa še več, da so namreč v coni B Avstrije siti že do grla in da bo tudi tam najmanj 80% glasovalo za nas. „Vom kommunistischen Deutschösterreich hab' ich schon über den Hals genug“, je pisal pred kratkim neki Nemec iz Avstrije.

Za Angererje, Lacknerje, Šumije in takšne kričače seveda pri nas ne bo prostora, z drugimi se bomo pa dobro razumeli pri polni skledi.

Pri nas in v Avstriji.

Draginja je pri nas, tega nihče ne taji. Draginja je pa tudi v Avstriji — še veliko večja ko pri nas. Med vojno so nam oropali zvonove, ne zunanji sovražniki, ampak poglavarji Stare Avstrije. Plačali so za kilo bronca 4 krone. To pomeni sedaj toliko kakor nič, zlasti ker so ves denar dali kot vojno posojilo staremu bankroterju — Avstriji. Poizvedoval sem, koliko bi sedaj stali zvonovi. Dobil sem odgovor. V Ljubljani, v slovenski zvonarni, stane kila bronca 75 kron, ki bo pa vsekakor vsled vedno dražjega materiala stala kmalu 100 kron. V Gradcu v zvonarni E. Szabó stane že sedaj kila 160 kron. Zraven pridejo še prevozní stroški, napisi, poliranje, montiranje in carina. V zvonarni Samassa v Dunajskem Novem mestu pa stane 1 kg bronca 230 kron. Kaj bodo rekli k tem cenam tisti nemškutarski modrijani, ki še vedno trdijo, da je „tam“ vse tako vredno?

Narod še živi!

Deželni šolki nadzornik prof. Benda v Celovcu je šel v pokoj. Ob tej priliki je postal „hofrat“. Obupal je nad uspešnim gasovanjem v coni B, zato je rajši šel.

Ko je nastopil svoje mesto kot deželni šolski nadzornik, je mislil, da bo v par letih požrl s svojim šolskim svetom vse koroške Slovence. Trn v peti so mu bili koroški učitelji. Te je pošiljal v nemške kraje, da se nauče tam „nemščine“. Po slovenskih šolah je pa nameščal Nemce in nemčurje, ki so prav pridno ponemčevali mladino in zasmehovali narod. Toda tudi njega je zadela usoda! Sel je — narod pa še vedno živi, in tudi učiteljstvo je zopet med svojimi ljudmi. Upi pokopani — Koroška izgubljena za Nemce — to je bridek pogled nazaj na dolgoletno delo. Kar si je prislužil za svoje satansko delo, je prazni „Hofratstitel“.

Širite povsod „Korošca“!

Gospodarstvo.

Zavarovanje.

Po postavi z dne 23. decembra 1917, ki je sedaj tudi še v Sloveniji v veljavi, sme vsak posestnik svoje imetje zavarovati pri več zavarovalnicah, samo da skupna zavarovalna svota ne presega prave vrednosti zavarovanega predmeta, bodisi poslopj ali premičnin.

Stokronski bankovci

se bodo zamenjavali samo še do vštetelega 15. aprila t. l.

S tem dnem nepreklicno prenehajo biti splošno plačilno sredstvo na naši zemlji. Zato ponovno opozarjamo občinstvo, da hiti z zamenjavo, da tudi mogoče falsifikate odda zamenjavajčim blagajnam, ker po 15. aprilu se tudi falsifikati ne bodo več odvezali. Tudi prošnje za naknadno kolkovanje se ne bodo več sprejemale. Sicer je že mnogo bankovcev avstro-ogrske banke po 100, 50 in 20 K zamenjanih, vendar se še vidijo v prometu. Da pridemo čimprej do enotnega denarja, priporočamo občinstvu, da svoj stari denar teh vrst kolikor mogoče hitro zamenja, to tembolj, ker so se pojavili že glede vseh teh vrst tudi falsifikati kolkov. Kolikor vemo, so sedaj zamenjavajoče blagajne v zadostni meri založene s kronsko-dinarskimi bankovci po 80, 40 in 20 K in se bo torej zamenjava lahko gladko vršila.

Francosko posojilo naši državi.

Francoska vlada je dala naši državi posojilo 50 milijonov frankov. 15 milijonov je že izplačanih.

Novi bankovci.

Novih kronsko-dinarskih bankovcev je tiskanih za 2.646.658.500 dinarjev, to je čez deset in pol milijard kron.

Izvoz bombaža iz Anglije.

Angleška vlada je dovolila izvoz bombaža v vse države razen v Rusijo.

Aprovizacija.

Centralna vlada je odstopila ministrstvu za prehrano 15 vagonov slanine (špeha) in 50 vagonov koruze.

Gospodarska družba za nakup in prodajo, centrala: Ljubljana; podružnice: Podgora, Borovlje, Sinča vas; poslovnice: Velikovec, Sinča vas, je preimenovala svoje ime in se bo odslej imenovala: Koroška gospodarska družba z o. z. Centrala Ljubljana, skladišče „Balkan“, brzojavni naslov „Koro.“

Podjuna.

Želinje pri Velikovcu. Gospodinjki tečaj v Zg. Trušnjah se je končal dne 23. marca. Na praznik sv. Jožefa so dekleta — gojenke in Žensko društvo priredile kot zahvalo priljubljeni učiteljici Sittig malo veselico pri pd. Petru na Želinjah. Bilo je zelo veselo. Dekleta so se v kratki dobi naučila že precej lepih pesmi, ki so jih prepevale na prireditvi. Šmarješki nadučitelj g. Žnidarčič je

žbranemu občinstvu govoril o socialni bedi delavskih in gostaških družin, zlasti o žalostni usodi zapuščenih nezakonskih mater in o slabi vzgoji nezakonskih otrok. Naloga ženskega društva je, da deluje za zboljšanje teh razmer, zlasti na to, da si bodo mogli odrastli fantje in dekleta postaviti samostojna ognjišča družinske sreče v lastnih domovih. K temu naj tudi pripomore nameravana agrarna reforma. Govoril je vsem iz srca in do srca. Pri tej priliki omenimo, da je gdč. Sittig vodila gospodinjki tečaj zares izvrstno. V začetku je bilo precej nasprotovanja — nemčurjev tudi tukaj ne manjka, in ti osli se ustavljajo vsakemu napredku — slednjič se je vendar opogumilo 12 deklet, da so se priglasila. Vse so zelo vesele, ker so se zares veliko naučile. Gdč. Sittig je storila vse, kar je mogla. Dekleta so jo vzljubila kot mater. Po njenem trudu se je ustanovilo tukaj tudi žensko društvo, ki že prav dobro deluje. Po Veliki noči priredi ista gospodinjica gospodinjki tečaj v Grabštanju. Grabštanjskim rodoljubom kličemo: Stojte vse, kar je v vaši moči, da se bo veliko deklet priglasilo za tečaj! Prepričali se boste, da bo imel najboljši uspeh!

Žitara vas. 14. marec je bil za nas „Žitajce“ dan posebnega veselja. Naša šolska mladina nam je priredila v društvenem domu veselico, katere ne bomo nikdar pozabili. Dvorana je bila nabito polna. Prvič so nastopili naši mladi na odru, in kar nas navdaja s posebnim ponosom, je, da je bil to prvi nastop v našem milem slovenskem jeziku. A nastopali so tako korajžno, tako dovršeno, da smo bili naravnost očarani. Nikdar bi ne bili verjeli, da se da z našimi otroci doseči tako krasen uspeh. Posebno pohvaliti moramo šolarje Plantau Lukeža in Miciko, Stare Liziko, Rezman Pavlo, Pirovc Andreja in Marjeto, Tonic Maksa, Kordeš Rozinko, Hobel Miciko in Štuler Vinka. Marsikdo izmed gledalcev je bil do solz ginjen.

Ob tej priliki pa ne smemo zamolčati, da so naši nemčurji — hvala Bogu, njih število je neznačno majhno — z vsemi silami delali na to, da bi nam prireditve onemogočili; pogoreli pa so pri tej priliki tako, da si bodo v bodoče dobro premislili, se vtikati v stvari, ki jih nič ne brigajo. Nesramnemu napadu (protiagitaciji) je naše dobro in vseskoz pošteno slovensko ljudstvo najbolje odgovorilo s svojo obilno udeležbo in s priznanjem našim malim. Spoznavamo od dneva do dneva bolj, da je edino prava šola ona, ki ima srce za ljudstvo in za otroke ter zida na narodni podlagi.

Št. Vid v Podjunu. Izobraž. društvo „Danica“ priredi dne 11. aprila ljudsko igro „Pred vaškim znamenjem“ in veseloigro „Ne kliči vraga!“ Po igri občni zbor Ženskega društva za Rikarjo vas. K obilni udeležbi vabi odbor.

Pliberk. Kakor je v „Korošču“ bilo že večkrat omenjeno, je bil pri uboju našega orožnika v Lipici udeležen tudi hlapec apotekarja Lud. Herbsta v Pliberku, Franc Klade. Ta hlapec je neko noč zapustil svojega gospodarja ter jo popihal v Nemško Avstrijo. Ali ga je gospod apotekar poslal v „blaženo“ Avstrijo morda po rčnije proti jugoslovanski kugi ali po cukar, katerega je v Avstriji

menda kakor kamenja po cesti? Pričakujemo, da nam gospod apotekar da pojasnila.

Pliberk. Gospod Hlebetz Mathias, geborner Slovene, aber deutschgesinnter Socialdemokrat, čevljarski mojster, vkljub vsem pozivom v našem časopisju ni hotel odstraniti svojega nemškega napisa. Neko noč pa je tabla nad njegovo delavnico zmanjkala. Pliberški socialisti so se vsled tega zelo razburili, ker jim je narodnost postranska stvar. Zakaj pa se soc. demokracija ni zavzela za slovenske napise v Celovcu?

Šmarjeta pri Velikovcu. Kobilo je ukradel v noči od 24. na 25. marca pd. Petru v Čarčah neki folksverovec. Že pozimi enkrat sta prišla k omenjenemu posestniku v trdi noči dva zlikovca, ki sta zahtevala prenočišča. Povedala sta, da sta ušla našim stražnikom in da bežita nazaj čez mejo. Grozila sta, da mu zažgeta hišo, če jima ne da prenočišča. Ker daleč naokoli ni nobene orožniške postaje, se je posestnik vdal. Na noč od 24. na 25. marca pa je eden od teh dveh prišel zopet po polnoči, zahteval prenočišče in potem, ko so vsi zaspali, je zajezdil kobilo in jo odgnal. Sele zjutraj so ljudje opazili tatvino in takoj obvestili orožniške postaje. Na cesti proti Malemu Šent Vidu je orožnik ustavil jezdeca, in ko ta ni hotel obstati, je streljal za njim. Ko je videl zlikovec, da s kobilo ne uide, jo je skril. Zamikom v skedenj, sam je pa zbežal. Tako se je k sreči enkrat preprečila folksverovska „obrt“. Hvalabogu, da imamo orožnike, drugače nam bi „pošteni“ folksverovci izpraznili hleve in hiše.

Grebinj. Dne 8. marca smo ustanovili v Grebinju „Narodno čitalnico in knjižnico“, ki ima namen, na naši severni meji buditi narodno samozavest in širiti ljudsko prosveto. To bode udeleževala s širjenjem naše pisane besede, naših časopisov, s predavanji in z drugimi prireditvami. Izvolili smo sledeči odbor: predsednik: g. inž. Cvetko Božič, podpredsednica: ga. Marija Potočnik, tajnica: gdč. Marica Ručigaj, blagajničar: g. Vinko Marguš, knjižničarja: g. Mišan Miklavič in Avgust Kovačič, odbornika: g. Jernej Modrič in Kristl Ogris, namestnika: gdč. Barbara Miklav in g. Tomaž Kundič.

Galicija. Dne 20. t. m. nas je obiskal g. sadjarški nadzornik Goričan iz Celja ter imel prav zanimivo predavanje o sadjarstvu. Prav po domače nam je razlagal, kake napake detajo naši sadjarji pri vzgoji dreves in kako nam je treba skrbeti za povzdigo sadjarstva, da nam bo prinašalo čim največ dobička. Po predavanju smo šli na Rožarjev vrt, kjer nam je g. predavatelj praktično razkazoval, kako se drevje pravilno obrezuje, cepi i. t. d. Škoda, da je bilo to zanimivo predavanje tako slabo obiskano.

Dobrla vas. Na Belo nedeljo, 11. aprila t. l. popoldne ob 3. uri priredi Narodna čitalnica v Dobrli vasi v Čičmanovih prostorih svoj 1. koncert z bogatim vzporedom Pevske točke proizvaja celotni društveni pevski zbor, glasbene pa salonski orkester na lok.

Prijatelji lepega petja in ljubitelji glasbe, pridite!

Okoliška društva naj blagovolijo

vzeti to na znanje z ozirom na čas svojih prireditelj.

Zg. Libuče. Gozdni požar. Dne 25. marca je nastal požar v gozdu posestnika Gregorja Lajmič. Prebivalstvo je ogenj kmalu pogasilo. Požar so povzročili pastirji.

Led. Dne 23. marca je nastal pri posestniku Jožetu Lindl, pd. Kanči pri Sv. Miklavžu obč. Ruda, požar, ki je popolnoma uničil hišo in hlev. Ogenj je nastal menda pri pečenju kruha, ker je imela peč luknje.

Vobre. Za Malgajev spomenik so darovali: g. žpk. Ebner 30 K, g. Messner Jož. 7 K, g. Errath. Fr. 6 K, g. Arnold Jož., Taužičevi po 5 K, gg. Alič, Gril Al., Karner Ant. po 4 K, g. Lobnik Ig. 3 K, gdč. Zupan Loni, gg. Karpf. Ferd. Gril Maks, Gril Jož., Schwarz Iv po 2 K. Vsem darovalcem srčna hvala.

Grebini. Dne 11. aprila priredita Krajevni odbor in Javna ljudska knjižnica v Grebinju narodno igro v 5. dejanjih „Domen“. Igra se bo vršila v prostorih Nar. doma v Grebinju ob 3. uri popoldne. Čisti dobiček je namenjen za nabavo knjig in v druge dobrodelne namene. K obitni udeležbi vabita odbora.

Rož.

Boroveljska okolica. Odkar se je dovolil „Heimverovcem“ povatek, se opaža vedno večja razburjenost med našim ljudstvom. Po zakotnih gostilnah in na drugih, javnosti manj dostopnih krajih se na vse mogoče načine rovari in šunta. Vse to je započela zadnji čas sistematično po naročilu iz Celovca omenjena sodrga. Opozorjamo na to tem potom našo policijo in jo prosimo v interesu naše države, da se ne drži v pasivni resistenci, temveč da gre z ozirom na položaj z vso resnostjo na delo. Upamo! (Kaj je treba še prositi in upati! Pobjite take stekle pse sami, če oblast ne stori svoje dolžnosti!)

Bistrica v Rožu. Iz N. Avstrije se je vrnilo že več beguncev. Pa ne morejo vsi mirovati. Dne 19. marca so prišli vojaki v gostilno pri Kramarju napovedat policijsko uro. Begunec Lambert Blatnik jih je začel zmerjati s „čuši“. Zato je bil aretiran in je dobil štiri tedne zapora. To gostilno ima v najem Marija Antonič. Nekateri vedo povedati, da se vrše v tej gostilni velike hujskarije. Oblasti, pozor!

Št. Janž v Rožu. Dne 19. marca so igrala naša dekleta v Št. Janžu igro „Vestalka“. Dne 21. marca so jo ponovila v Svetni vasi. Igra je dobro uspela. Seveda je bila v prvem kraju bolj obiskana, še skoraj preveč ljudi je prišlo. Navdušenost se vidi tudi pri naših šolarjih, ki so prav lepo deklamirali. Koliko truda so imela naša dekleta, največ pa naša gdč. učiteljica Plevel in g. nadučitelj Majer! Če bi mi bili imeli že prej namesto hujskačev par delavnih zavednih ljudi, bi se bilo našlo tudi pri nas dosti domačih narodnih delavcev. Zakaj pa sedaj gre? Zakaj je sedaj vse tako navdušeno za delo?

Podgorje pri Baškem jezeru. Krasno leži vas Podgorje pod starim gradom z lepo cerkvico. Lepo, ravno polje se vidi s hribčka, na katerem stoji cerkev. Baško jezero z otokom je v zaledju. Tudi cerkvici v Podgorju ni prizanesla vojna za gnilo Avstrijo. Morala je „mobilizirati“ — oddati oba stara

zvona. Ostala je brez zvonov. Vaščani so ju jako pogrešali. Pa glej! Našel se je dobrotnik in kupil dva krasna zvona, večja in z močnejšim glasom, ko sta bila stara dva. Veselo sta zadonela dne 8. sept. 1918, glas se je razlegel po krasni dolini ob Baškem jezeru. Na ta dan je bil v Podgorju „semenj“, na ta dan sta bila zvona krščena in blagoslovljena. Lepo so zapeli pevci „Zvonovi, zvonite“, lepo nam je razložil to pesem g. župnik Ogris. Povedal nam je, da bosta zvona še poznim rodovom pričala, kateri dobrotnik ju je kupil. Marsikatero oko je bilo rošno. Čas mine. Prišel je polom, razsula se je gnila Avstrija. Črez podgorsko in baško polje je šla tudi leta 1919 vojska. Zvona sta morala dne 5. marca 1919 na povelje zvoniti prvo mrtvaško pesem — slovenski Koroški. Pa le za kratek čas. Mrlič ni hotel biti mrtev, vstal je, močnejši kot je bil poprej.

Dne 20., 21. in 22. marca t. l. pa sta zopet žalostno zadonela in oznanjevala vest, da je umrl njihov dobrotnik, Ferdinand Arnejc, posestnik in lesni trgovec na Jesenicah. Ogromna množica ljudi iz zgornje Rožne doline je spremljala pokojnika k zadnjemu počitku. Dne 21. marca sta pa spremljala k zadnjemu počitku mater dobrotnikovo, g. Marijo Arnejc, Kotnikovo v Podgorju. Na ta pogreb je prišlo poleg domačinov tudi mnogo sorodnikov in drugih ljudi iz Nemške Avstrije, dokaz, da je bila rajna priljubljena daleč na okoli. Naj bo lahka sinu slovenska zemlja na Jesenicah, materi pa domača v Ločah.

Žihpolje. Tudi pri nas so postale žene in dekleta korajžne. Ne boje se več nemčurjev. Ni jim mari, kaj poreče ta ali oni, če se pokažejo kot zavedne Slovenke. Zavedajo se, da se po njih žilah pretaka slovenska kri in da je njih rodna mati Slovenka. Ko je bilo razglašeno, da se ustanovi žensko društvo, so se dne 25. marca zbrale v precejšnjem številu žene in dekleta z veselimi obrazi v šolskem prostoru. Pristopilo je 50 članic. Več članic ženskega društva Borovlje je prišlo na ta dan v Žihpolje ter so pojasnile namen in pomen tega društva. Izvolil se je odbor. Sklenilo se je, da dobi vsaka članica od društva, ako se poroči, šopek, če pa umrje, venec. Torej, žihpoljske in golšovske Slovenke, kar vas še ni vpisanih, na dan! Pridite, da nas bo večje število, da tako z združenimi močmi pomagamo našim revežem in domovini Jugoslaviji!

Kotmara vas. Na Belo nedeljo popoldne po blagoslovu bo pri Marinjaku shod na prostem. Dosedaj sta priglašena kot govornika dr. Arnejc in dr. Čemer.

Hodiše. Izobraževalno društvo „Zvezda“ priredi dne 11. aprila pri Pirkerju na Otoku narodno igro „Divji lovec“. Igrati sledi petje, prosta zabava, šaljiva pošta i. t. d. Začetek ob pol štirih pop. Obilne udeležbe pričakuje odbor.

Glinje. Odbor slovenske čitalnice v Glinjah se tem potom zahvaljuje gospodu Jakobu Pošinger, tovarnarju v Borovljah, za velikodušni dar, s katerim je omogočil, da se je čitalnica v Glinjah zopet oživila. Za odbor: Magedin.

Glinje. Za Malgajev spomenik so darovali: Družine Paher 4 K, Goričnik 6 K, Sa-

blačan—Dreml 9 K, Sablačan—Bret 1 K, Kat. Hecel 4 K, J. Fritz 6 K, Sim. Fritz 4 K, M. Causnik 1 K, župnik Primožič 1 K, Bergman 2 K, A. Primožič 3 K, J. Milešnik 3 K, M. Grundner 2 K, Plasch 4 K, Esterl 4 K, Magedin 4 K, Breznikar 3 K, P. Ogris 2 K, V. Oraž 3 K, M. Čemer 6 K, J. Švarc 4 K, R. Užnik 5 K, J. Užnik 5 K, Smole 4 K, A. Ruter 5 K, J. Mošič 5 K, Ravnik 5 K, Dr. Jeločnik 10 K, V. Huss 3 K, I. Juh 3 K, V. Plaznik 4 K, skupaj 125 K. Vsem darovalcem srčna hvala!

Iz drugih krajev naše države.

Požar. V noči med 22. in 23. marcem je pogorelo v Dvorskem vasi pri Vel. Laščah 23 poslopij. Škode je okoli en milijon kron.

Grof — tihotapec. V Prosenjaku na Prekmurskem so naše oblasti zaprle nekega grofa, ker je vtihotapljal čez mejo ponarejene bankovce.

Strašna nesreča v Ložu. V Ložu na Kranjskem so se igrali otroci na kupu hlodov. Kar eksplodira granata; posledice so strašne: trije otroci so mrtvi, več jih je pa nevarno poškodovanih.

Po širnem svetu.

Delavski nemiri v Italiji.

V Napolju so bili dne 24. marca veliki delavski nemiri. Prišlo je do prave bitke med oboroženim delavstvom in vojaštvom.

Ludendorff na Švedskem.

Znani nemški general Ludendorff jo je popihal na Švedsko. Doma mu je postalo prevroče.

Podivjanost v Nemčiji.

Listi poročajo, da je v Schönebergu podivjano ljudstvo raztrgalo na kose 6 kavalerijskih oficirjev, ki so se udeležili zadnje ustaje.

Nemška Avstrija.

Interesantna propaganda.

V Celovcu in v pasu B imajo nekaj več sladkorja, kakor pri nas. Ta sladkor se je tja odkazal od Nemške Avstrije, kjer manjka živil, da vse poka, samo radi propagande. Ta sladkor imenujejo „Abstimmungsucker“. Če pride kdo iz pasa A v Celovec, dobi nekaj sladkorja, pa se mora zavezati, da bo glasoval za Nemško Avstrijo! S špehom lovimo miši, s sladkorjem hoče Nemška Avstrija loviti one trape v pasu A, ki bi glasovali za njo, potem pa, ko bi pripadel pas k Nemški Avstriji, bi pa slekli naše kmete do nagega; če se bodo pa protivili, pa jih bodo kratkomalo postrelili, kakor v zadnjem času v radgonskem okraju na Štajerskem.

Novice iz Nemške Avstrije.

Na Solnograškem zahtevajo plebiscit za združitev Solnograške z Bavarsko. Torej tudi tam ne marajo Avstrije. Vorarlberška zopet dela na vse kriplice, da se odcepi od Avstrije in pridruži Švici. Tudi Tirolska misli na ločitev. Menda piše sedaj iz Pariza boljši veter. Uboga Avstrija!

V avstrijskem proračunu za leto

1920 je namenjenih za brezposelne 447 milijonov kron.

Avstrijski socialisti so poslali socialista v Nemčiji spomenico, naj vpeljejo delavske svete, kakor jih imajo v Avstriji, in naj oborožijo vse delavce. Proti našemu vojaštvu pa „šinfajo“.

Iz kazilnice v Wöllersdorfu je ušlo že nad 20 najhujših zločincev. Šumi se, da so podkupili straže in folksverovce, ki so prišli na pomoč, ker kaznilniški stražniki niso zadostovali.

Za 10 milijonov svile ukradli. Na Dunaju so ukradli iz tovornega vlaka 308 kg svilnatega sukanca (cvirna), ki je bil menda vreden 10 milijonov avstrijskih kron.

Dunajske tržne cene. Na Dunaju je stal zadnji teden 1 kg govejega mesa 102 do 124 K, 1 kg ovčjega ali konjskega mesa 88 do 96 K. Gosje meso se je prodalo 1 kg za 140 do 170 K, gosja jetra po 260 K. Jabolka so stala 1 kg 22 K in so se ljudje zanje stepli. Časopisje piše, da ljudstvo teh strašnih cen ne bo moglo dolgo vzdržati.

Širite povsod „Korošca“!

Službe išče 21 let staro dekle, vajeno gostilne in kmetskega dela, pošteno in zanesljivo, in sicer v gostilni ali kje drugod, kjer bi se lahko izučilo tudi v kuhanju.

Ženitvena ponudba. Sem kmetska hči, lepega obraza in lepega obnašanja, se razumem na vsako delo. Imela bom posestvo. Resne ponudbe na upravo „Korošca“.

Gostilna se da v najem. Zraven so tudi njive, travnik in pašniki. Najemnik mora biti zaveden Slovenec. Več se izve pri gostilničarju Radišnjaku v Področici, Koroško.

Gostilna se da v najem v hiši Posojilnice v Globasnici. Pri hiši je velik sadni vrt in vrt za zelenjavo, hlev in kegljišče ter okoli 4 birne posesti. Natančni pogoji in cena se izvedo pri načelniku posojilnice v Globasnici.

Za

ovčjo volno

zamenjam

fin barhent.

Dam za 1 kg snažne volne 2 m. Volna naj se prinese s seboj. Doma sem ob sredah, sobotah in nedeljah.

J. Oswald, Velikovec,
Kavarna Sparl.

Politične novice.

Italjanski parlament.

V italjanskem parlamentu je bila dne 24. marca jako burna seja. Socialisti so zahtevali, naj vlada popusti svoje nespravljivo stališče v jadranskem vprašanju.

Protiitaljanska manifestacija v našem parlamentu.

Dne 27. marca je bila v narodnem predstavništvu v Belgradu velika manifestacija proti italjanskim zahtevam po našem Primorju. Vsi poslanci so izjavili, da stoje za vlado, ki je odklonila angleško-francoski predlog.

Iz ženske organizacije.

V nedeljo, dne 18. aprila t. l. se bo vršil v Velikovcu občni zbor „Zveze ženskih društev na Koroškem“.

Zelimo, naj se ta dan zbere v Velikovcu kar največ zavednega ženstva. Zato prosimo razna društva, naj prireditve, ki bi se morale vršiti 18. aprila t. l., prelože na kak drug dan. Odbor.

Naše prireditve.

Postni čas je pri kraju. Začele bomo zopet prirejati veselice in shode. Skrbimo, da

bodo veselice dostojne, da ne bodo na koncu krokarije, da se ne bo do jutra plesalo. Kjer se prirejajo igre, naj se iste tudi dobro izbirajo. Varujte se prevodov iz nemščine, ki imajo večkrat tako pristen nemški značaj, da jih ni mogoče vdomačiti, n. pr. Krivoprisežnik! Saj imamo že domačih iger dovolj, da nam ni treba več segati po tujih. Vzgajajmo naše ljudi v pristnem, slovensko narodnem duhu!

Za kratek čas.

Mož svoji bolni ženi: „Veš, Neža, jaz bi znorel, če bi mi ti umrla!“ Neža: „Bi se pa še enkrat oženil!“ Mož: „Ne, tako hudo bi pa ne znorel!“

Pošteno zaslužil. Dvornik: „Že veš, da je bil Kvasnik obsojen na 5 mesecev ječe zaradi navijanja cen?“ Sonjak: „Hm, to je edino, kar je pošteno zaslužil!“

Dražbeni oklic.

Dne 27. 4. 1920 predpoldne ob 10. uri se bo vršila pri podpisnem sodišču v sobi št. 6 prisilna dražba nepremičnin vl. št. 85 d. o. št. Peter obstoječih iz hiše, njiv, gozdov in travnikov. Najmanjši ponudek znaša 8487 K.

Varščine je položiti pred dražbo 1273 K. Dražbeni pogoji se lahko ogledajo pri podpisnem sodišču ob uradnih urah.

Okrajno sodišče Velikovec, odd. I.
dne 30. marca 1920.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Gospodinja, dobro izvežbana, želi premeniti mesto do 15. aprila. Najrajši bi prišla v kako župnišče ali k samostojnemu gospodu. Ponudbe pisмено pod št. 100, pošta Vetrini.

Oblastv. konces. Realitetna pisarna H. Hawlik posreduje pri nakupu in prodaji

posestev (hiš, kmetij, vil, grajščin, industrij i. t. d. Postrežba točna in realna; pogoji posredovanja kulantni. Tozadevna naročila sprejema: Josip Simčič, Maribor, Gregorčičeva (Schillerjeva) ul. št. 6 — prtiličje, — telefon 132. Istotam uraduje podružnica Ljubljanskega anonimnega — informacijskega zavoda Drago Beseljak.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)

Tesan les (smrekov, jelkov, borov)

Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)

Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)

Drva (trda in mehka)

Stoječi les v gozdu

Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.